

Navelstaren is soms toegestaan, zij het met mate. Het mag bijvoorbeeld, wanneer een tijdschrift het, zoals VU-Magazine nu, twintig jaar heeft weten uit te houden. Men zou uit die toch niet geringe periode de kennelijke behoefte aan, en een zeker bestaansrecht van het blad kunnen afleiden. Het mag daarom vreemd klinken, dat dit bestaansrecht toch telkens weer – zeg: elke maand opnieuw – bevochten en bewezen moet worden.

Voor een deel is dat gezond; geen enkel creatief produkt floreert op basis van gezapigheid en zeker weten. Maar het kan soms ook frustrerend werken. Dat is het geval wanneer misverstand en vooroordeel haast onuitroeibaar blijken; misvattingen over bijvoorbeeld naam en formule van het blad. Een lustrum biedt gelegenheid voor een poging die valse verwachtingen uit de weg te ruimen.

Het hardnekkigste misverstand luidt, dat VU-Magazine alleen bericht over wetenschappelijke ontwikkelingen die zich binnen de Vrije Universiteit voltrekken. Hieraan verwant is de niet minder virulente misvatting, dat het blad uitsluitend bestemd is voor degenen die het wel en wee van deze bijzondere instelling met meer dan gemiddelde interesse volgen. En ten slotte is er het vooroordeel van meer recente datum, dat VU-Magazine wel zo'n glad promotieblad zal wezen, waarin de voortreffelijk-

heid van de eigen instelling op glanzend papier en in *full colour* over het voetlicht wordt gebracht. De onjuistheid van deze drie gedachten valt met wat feiten simpel te weerleggen. Dat VU-Magazine de onderwerpkeuze beslist niet beperkt tot wat zich aan de VU afspeelt, is aan de hand van willekeurig welke aflevering aan te tonen. Van het lezerspubliek wordt geen andere betrokkenheid verwacht dan alleen een boven-modale belangstelling voor wetenschap in relatie tot cultuur en samenleving (reden waarom VU-Magazine bijvoorbeeld ook los te koop ligt in boekhandel en kiosk). En uit de inhoud mag blijken dat VU-Magazine een journalistiek, en dus per definitie kritisch en onafhankelijk, produkt is dat voor niets

of niemand reclame maakt, dan voor zichzelf alleen (en dat laatste dan nog uitsluitend door kwaliteit).

Vanwaar dan die naam? Is er dan geen band met de VU? Toch wel. En zelfs in tweeërlei opzicht. Sinds haar oprichting heeft de Vrije Universiteit zich willen onderscheiden door een bewust gekozen, kritische kijk op ontwikkelingen in de wetenschap, op de kosten en de baten, en op de effecten daarvan voor de maatschappij. Bovendien heeft zij aan haar bijzondere ontstaansgeschiedenis een meer dan gemiddelde verantwoordingsplicht jegens de samenleving overgehouden.

In die traditie is ook VU-Magazine geconcipieerd en grootgebracht, en func-

tionneert het blad ook nu nog. Het volgt het wetenschappelijke doen en laten nauwlettend, kritisch, soms op het hinderlijke af, niet modieus, en nooit klakkeloos voor waar aannemend wat 'onomstotelijk bewezen' heet. Op die manier denken VU-Magazine en zijn uitgever de samenleving een dienst te bewijzen. Zo zit dat.

Enfin, VU-Magazine bestaat twintig jaar. We vieren dit onomstotelijke feit met een nummer dat de naam *tijdschrift* met ere draagt. U ziet zelf wel waarom. Volgende maand doen we weer gewoon.

Jeroen J. Peelen



Foto Co van
Ederen - AVC/VU

